

at de ogsaa kunde have Indtægter udenfor de faste Indtægter, der vare af en saadan Art, at de efter deres Natur kunde voxe, og med Hensyn til hvilke man ikke ansaae det for rigtigt at give Sædtillæg. Saaledes laae disse to Love ved Siden af hinanden. Det kom til Overveielse i den Rigsdag, som da var tilstede, under hvilken af disse to Lønningsrækker Magistratsembedsmændene og de juridiske Embedsmænd skulde indbefattes, idet der nemlig til Loven om Lønning for Embedsmænd udenfor Ministerierne blev stillet et Forslag, som gik ud paa, at efterhaanden som Embederne bleve vakante, skulde Sportlerne ophøre, og de juridiske Embedsmænd lønnes med fast Løn. Dette Forslag blev vedtaget her i Thinget og indsat i Loven; den blev sendt til det andet Thing og kom atter tilbage til dette Thing med Udelæggelse af dette Forslag; men det blev paantaget her i Thinget indordnet under denne Lovs Bestemmelser. Loven blev da sendt tilbage til Landstthinget igjen, og Landstthinget forkastede paantaget dette Forslag. Der blev nedsat et Fællesudvalg, men Loven kom paantaget tilbage til dette Thing, uden at man var kommen til Enighed. Folkethinget vedtog atter Paragrafen om, at de juridiske Embedsmænd skulde indordnes under denne Lov, og at Sportlerne skulde indbringes, efterhaanden som Embederne bleve ledige. Landstthinget vedtog ikke Paragrafen, og Loven kom ikke ud; den blev næste Aar forelagt i sin fulde Stikelse, alene med Undtagelse af denne ene Bestemmelse. Der er altsaa i det Passerede to Kjendsgjerninger tilstede; den ene, at alle Embedsmænd her i Landet, om hvilke man kunde formode, at de havde Indtægter af Naturaltydelser udenfor deres faste Løn, ikke skulde have Sædtillæg af disse Naturaltydelser, men kun af den faste Løn, og den anden, at under disse Embedsmænd vare efter dette Things Anstuelse de juridiske Embedsmænd indbefattede. Den ærede Justitsminister gjorde dengang ingen Indsigelse imod, at de juridiske Embedsmænd bleve betragtede paa denne Maade, medens han ganske vist mobfattede sig, at Paragrafen skulde optages i Loven; men hans Stræben gik aldeles ikke ud paa, at de skulde optages under den anden Lovs Bestemmelser, men kun paa, at et Forslag af den

Art ikke var bestemmende nok, og den Hovedgrund, han anførte, var den, at man saa ikke havde nogen anden Maade at ordne Lønnen for hvert enkelt vakant Embede paa end under Finantsloven, hvorved Embederne med deres Lønninger ikke kom til at danne et samlet Hele, som gav Udsgt til en behørig Forfremmelse i Lønningen for de paagjældende Embedsmænd. Det var af den Grund, Ministeren arbejdede imod Paragrafen, og Loven kom, som sagt, ikke ud; men han forpligtede sig til og havde allerede tidligere, troer jeg, forpligtet sig til herom at indbringe en særlig Lov. Da nu altsaa næste Aar kom, saa kom Loven ind igjen, nemlig Loven om Embedsmænds Lønning udenfor Ministerierne, affattet i alt Væsentligt, jeg kan ikke huske nogle om netop ligesaadan som forrige Aar; men der behøvedes ikke mere den Paragraf, som vi her tale om, efterdem der omtrent samtidsigt med den — jeg troer med een Dag eller saa imellem deres Forelæggelse, den juridiske Embedslov blev forelagt senere — indkom et Lovforslag om de juridiske Embedsmænds Lønning. Nu have vi allerede hørt, af hvad den ærede Ordfører har sagt, og som ogsaa har fundet sin Begrundelse fra en anden Side, at Loven selv, saaledes som den var forelagt af Ministeren, indeholdt en Anthyndning om, at Hensigten og Meningen var, at, som allerede forstaaet forrige Aar, de juridiske Embedsmænds Lønninger skulde udredes efter Reglerne i Loven for Embedsmænd udenfor Ministerierne; der kan altsaa ikke efter min Mening være nogen Tvivl om, at saavel Ministeriet som dette Thing oprindeligt have haft en fuldstændig Overbeviisning om, at de Lønninger, hvorom der er Tale, skulde udbetales efter de Regler, som fandtes i sidstnævnte Lov. Nu bliver altsaa Spørgsmaalet, om der undervejs, medens Loven var her i Thinget, er foregaaet Noget, hvoraf man kan formode, at enten Ministeren var kommen til en anden Opfattelse, eller at Thinget var kommet til en anden Opfattelse, eller maaskee snarere, at der er saonet en skarp Opfattelse af det Endringsforslag, som kom frem ved 3die Behandling, og som paa en vis Maade skabte den hele Forvirring. Var Loven bleven staaende saaledes, som den var fremkommen ved anden